

APEK

Agencija za pošto in elektronske
komunikacije Republike Slovenije
Stegne 7, p. p. 418
1001 Ljubljana
telefon: 01 583 63 00, faks: 01 511 11 01
e-naslov: info.box@apek.si, http://www.apek.si
davčna št.: 10482369

Direktorat za informacijsko
družbo
Kotnikova 38
1000 LJUBLJANA

Številka: 38115-55/2012/158
Datum: 03.07.2013

Zadeva: Dodatna pojasnila v zvezi s predlagano spremembo 45. in 47. člena Zakona o elektronskih komunikacijah-1

Dne 21.06.2013 je bil s strani Agencije za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: *Agencija*) organiziran sestanek v zvezi s pripravo javnega razpisa zaodelitev radijskih frekvenc v pasu 800 MHz, 900 MHz, 1800 MHz, 2100 MHz in 2600 MHz in izvedbo javne dražbe. Navedenega sestanka so se udeležili tudi zunanjí svetovalci Agencije, in sicer predstavniki družbe DotEcon Ltd., Aetha Consulting Limited, International regulatory Affairs Est., Real Wireless Limited, ki so po pregledu relevantnih določb Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/2012; v nadalnjem besedilu: ZEKom-1) v delu, ki se nanaša na javno dražbo (44. - 46. člen), ugotovili, da peti (in posledično tudi šesti) odstavek 45. člena ZEKom-1 onemogočata enokrožno dražbo (*Single round sealed bid auction*), kombinatorno časovno dražbo (*Combinatorial Clock Auction - CCA*) ter pravilo druge najviše cene (*Second price rule*). Svoje razumevanje citiranih členov, predvsem petega in šestega odstavka 45. člena ZEKom-1, so podali v posebnem dokumentu, ki se nahaja v prilogi.

Peti odstavek 45. člena ZEKom-1, ki se glasi, da »*pred ugotovitvijo najviše ponudbe oziroma ponudb je potrebno dražiteljem vsaj enkrat omogočiti, da dajo višjo ponudbo, in pri tem navesti zadnjo višino najviše ponudbe ali ponudb, sicer bodo ta ponudba ali ponudbe ugotovljene in s sklepom razglašene za najviše*«, namreč določa točno določen format dražbe, in sicer sočasno večkrožno dražbo (*Simultaneous Multiple Round Ascending (SMRA) auction*) in tako onemogoča, da Agencija izbere druge, bolj primerne oblike dražbe (npr. CCA), katerih sestavni del bi lahko bilo tudi pravilo druge najviše cene (*Second price rule*). Posledično je tako neprimerna tudi določba šestega odstavka 45. člena ZEKom-1, ki se glasi, da se »*dražitelju ali dražiteljem z najvišjo ponudbo izda pisni sklep o ugotovitvi najviše ponudbe z navedbo roka, v katerem morajo to plačilo plačati.*«.

Prednost pravila drugega najvišjega zneska oziroma druge najviše cene (*Second price rule*) je namreč v tem, da dražitelji ponujajo zneske, ki so bliže pravi oceni tržne vrednosti, medtem ko pri pravilu najvišjega zneska dražitelji ponujajo nižje zneske od tržne vrednosti, saj morajo v tem primeru dejansko plačati najvišji ponujeni znesek. V primeru, ko oblikovanje pravila druge najviše cene ni možno (kot v trenutno veljavni zakonodaji), se lahko pojavi problem, ko operaterji spekter preplačajo ali pa ga kupijo manj, kot ga potrebujejo za optimalno delovanje.

V zvezi z navedenim Agencija še poudarja, da je kombinatorna časovna dražba (CCA) splošno sprejeta ter, da so s to obliko dražbe spekter podeljevali na Danskem (800 MHz), Irskem (800/900/1800 MHz), Nizozemskem (2600 MHz in 800/900/1800/2100/2600 MHz), v Veliki Britaniji

APEK

(800/1800/2600 MHz), Švici (800/900/1800/2100/2600 MHz) ter v Avstriji (2600 MHz in prihajajoči 800/900/1800 MHz dražbi).

Simultaneous Multiple Round Ascending (SMRA) dražba pa je optimalna le za primer, če je predmet dražbe zgolj en frekvenčni pas, ter v primeru, ko na strani operaterjev ni pričakovanj, da bo v doglednem času na voljo še kakšen drug frekvenčni pas. Poleg tega je SMRA dražba povezana z marsikaterimi tveganji, s katerimi se pri podeljevanju spektra srečujejo regulatorji, in sicer (1) taktiziranje dražiteljev, (2) prepovedano sodelovanje med operaterji (dogovori o načinu draženja in rezultatu licitiranja), zlasti, če je spektra veliko in malo povpraševanja, (3) problem prelicitiranja šibkejšega dražitelja, (4) otežena menjava med frekvenčnimi pasovi ter problem zveznega spektra (5) problem previsokih cen zaradi izrivanje konkurence (Češka), ter (6) problem predolgega trajanja dražbe (Češka, Finska).

Razlogi za neustreznost SMRA dražbe so natančneje pojasnjeni tudi v obeh prilogah tega dopisa.

Zato Agencija predlaga naslednje spremembe 45. člena ZEKom-1, in sicer:

- črtanje petega odstavka v celoti;
- popravek šestega odstavka (ki bo po novem postal peti odstavek), tako da se glasi:
»Dražitelju ali dražiteljem, ki so skladno s pravili dražbe na javni dražbi uspeli, se po izvedbi javne dražbe izda pisni sklep, v katerem se določi znesek plačila za učinkovito rabo omejene naravne dobrine, ki so ga skladno s pravili dražbe dolžni poravnati, ter rok, v katerem ga morajo plačati.«.

Sedanji osmi in deveti odstavek se ustrezno preštevilčijo.

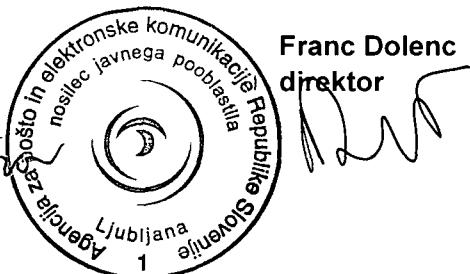
Hkrati zaradi razlogov navedenih zgoraj Agencija predlaga, da se v drugem odstavku 47. člena ZEKom-1 ne uporablja besedna zveza »sklep o ugotovitvi najvišje ponudbe«, ampak, da se s tem v zvezi sklicuje na sklep iz šestega (po novem petega) odstavka 45. člena ZEKom-1, tako, da se po novem glasi:

(2) Če je v sklepu o uvedbi javnega razpisa določeno, da se po opravljenem javnem razpisu opravi javna dražba, se upravni postopek uvede šele potem, ko dražitelj ali dražitelji, ki so na javni dražbi uspeli, plačajo plačilo za učinkovito rabo omejene naravne dobrine ali glede na način plačevanja vplačilo tistih njegovih obrokov, ki jih je po sklepu o ugotovitvi najvišje ponudbe iz **petega odstavka 45. člena tega zakona** treba plačati pred izdajo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.«

Za dodatna pojasnila in informacije glede neustreznosti trenutne ureditve, kot je določeno v petem in šestem odstavku 45. člena ter drugem odstavku 47. člena ZEKom-1, smo vam na voljo.

Pripravila:

mag. Meta Pavšek Taškov
področna podsekretarka

Priloge:

- skupni dokument DotEcon in ostalih svetovalcev v zvezi z omejitvami, ki jih za izbiro formata elektronske dražbe predstavlja 45. člen ZEKom-1 (priloga 1);
- opis oblik elektronskih dražb (priloga 2)

Vročiti: Naslovniku, priporočeno s povratnico

PRILOGA 1:

Enclosure: Document developed by Dr. Christian Koboldt (DotEcon), Lee Sanders (Aetha), Prof. Dr. Heinrich Otruba (IRAC), Dr. Simon Saunders (Realwireless)

Kick off Meeting Brdo, 21.06.2013

Subject: Limitation of Article 45, clause (5) and (6) preventing the use of modern Auction formats

Article 45, clause (5) of the telecommunications law stipulates that before determining the highest bid or bids, the last highest bid or bids must be announced and the auction participants must be given at least one opportunity to place a higher bid.

This provision in essence dictates the use of particular auction formats (such as the standard Simultaneous Multi-Round Ascending auction) and prevents APEK from using other formats (such as the Combinatorial Clock Auction, or any other format that contains a sealed bid element) that are current best practice and have been used recently for the award of frequencies in, amongst others, Switzerland, the Netherlands, Denmark, the UK, Ireland and Austria. These other formats have been designed with the objective of promoting the efficient allocation of frequencies in cases where competition may be limited and where the formats that would be permitted under the provisions set out in Article 45 might have the undesirable effect of favouring the strongest bidders, and have caused concerns in many recent cases, such as the auctions in the Czech Republic and Finland.

In order to remove this limit on APEK's ability to use an auction format that is best suited for achieving its objectives of ensuring the efficient use of frequencies and promoting competition in the market for mobile services, the provisions that require the use of particular formats should be removed from the law. This would require removing clause (5) of Article 45 in its entirety.

In addition, and in order to allow APEK to use current best practice formats without undue concern of legal challenge, the legal provisions should not prevent APEK in establishing fees to be paid by winning bidders that may be below the amount of their bids. In this regard, clause (6) of Article 45 should be redrafted to reflect that the fees to be paid by winning bidders can be different from the amounts of the bids that will be accepted as the winning bid.

Priloga 2: Opis tipov elektronskih dražb

1. Dražba

Dražba je javna prodaja, pri kateri dobi blago, tisti, ki ponudi zanj največjo vsoto. Edini kriterij med ponudniki, ki si konkurirajo, je cena predmeta prodaje, pri čemer pa je postopek dražbe vnaprej jasno določen, pravila pa so enaka za vse udeležence. Dražba ima bogato tradicijo, še posebej se je uveljavila v času razcveta mednarodne trgovine, z razvojem in široko uporabo interneta pa je doživela nov razcvet.

Dražba se je uveljavila tudi pri prodaji oziroma podelitev pravic za uporabo radijskih frekvenc. Radijski spekter je namreč omejena naravna dobrina, kar pomeni, da je največkrat povpraševanje po uporabi določenih frekvenc večje od ponudbe oziroma razpoložljivosti. S premišljeno izbranim načinom dražbe se frekvenčni spekter učinkovito porazdeli med zainteresirane subjekte, ki so za uporabo dela spektra pripravljeni plačati največ, država pa si na ta način, kot lastnica radiofrekvenčnega spektra, zagotovi prihodek v državno blagajno. Vendar cilj države ne sme biti čim višji prihodek državnega proračuna, ampak prodaja spektra po ceni, ki je čim bližja tržni vrednosti, tako da se hkrati zagotovi učinkovita raba spektra, konkurenca na trgu, razvoj novih storitev in s tem blaginja države. Vsak operater ima namreč svoj poslovni načrt in sam ovrednoti, koliko je pripravljen plačati za posamezen frekvenčni blok v določenem frekvenčnem pasu. Ker se krivilje poslovnih načrtov operaterjev razlikujejo, je za zmagovalca običajno dovolj, da ponudi eno enoto višjo ceno od druge najvišje ponudbe. Dobiček zmagovalca tako predstavlja znesek, ki ga je bil pripravljen ponuditi, zmanjšan za znesek, ki ga je dejansko plačal (cena druge najvišje ponudbe povečana za eno enoto).

Javne dražbe za potrebe razdelitve radiofrekvenčnega spektra lahko razdelimo na različne tipe¹ glede na to, ali je predmet dražbe posamezen frekvenčni blok oziroma eno dovoljenje, ali več frekvenčnih blokov skupaj oziroma več dovoljenj.

Najpogostejša tipa dražbe za posamezen frekvenčni blok sta:

- Enokrožna dražba (*Single round sealed bid auction*)
- Večkrožna dražba enega predmeta (*Multiple round ascending auction of a single item*)

Najpogostejši tipi dražb, ko je predmet draženja oziroma licitiranja več frekvenčnih blokov skupaj so:

- Sočasnna večkrožna dražba (*Simultaneous Multi-Round Ascending auction (SMRA)*)
- Sočasnna večkrožna dražba s preklopom (*SMRA with switching*)
- Sočasnna večkrožna dražba s kombiniranimi ponudbami (*SMRA with combinatorial bids*)
- Kombinirana časovna dražba (*Combinatorial clock auction (CCA)*)

Glede na znesek plačila poznamo dve vrsti:

- Pravilo najvišjega zneska (*First Price Rule*)
- Pravilo drugega najvišjega zneska (*Second Price Rule*)

1.1. Pravilo plačila najvišjega zvezka (First Price Rule) vs. pravilo drugega najvišjega zneska (Second Price Rule)

¹ Tipi dražb za radzdelitev radiofrekvenčnega spektra so povzeti po Spectrum awards guidebook, Cullen International, <http://www.cullen-international.com>, <http://www.cullen-international.com/report/6451>

Klasične oblike dražbe so uporabljale pravilo najvišjega zneska, kar pomeni, da izbrani dražitelj za dražbeni predmet plača znesek, ki ga je ponudil v svoji ponudbi.

Pravilo drugega najvišjega zneska (*Second Price Rule*) pa določa, da izbrani dražitelj, ki je ponudil najvišji znesek, za predmet dražbe plača znesek v višini druge najvišje ponudbe.

Prednost drugega najvišjega zneska je v tem, da ponudniki v svojih ponudbah ponujajo zneske, ki so bliže pravi oceni tržne vrednosti, medtem ko pri klasični različici (*First price rule*) ponudniki ponujajo nižje zneske od tržne vrednosti, saj morajo v tem primeru dejansko plačati najvišji ponujeni znesek.

1.2. Enokrožna dražba (*Sealed bid auction*)

Vsek ponudnik odda ponudbo v zapečateni ovojnici. Vse prispele ponudbe se odprejo hkrati, zmagovalni dražitelj pa je tisti, ki je ponudil najvišji znesek. Lahko se izvajajo po pravilu najvišjega zneska ali pa po pravilu drugega najvišjega zneska. Ena od variacij tega tipa dražbe je bila uporabljena na Madžarskem in v Franciji.

1.3. Večkrožna dražba enega predmeta (*Multiple round ascending auction of a single item*)

Dražba se začne z izklicno ceno, ki (jo določi organ oblasti in) je lahko enaka nič. Dražitelji lahko v vsakem krogu svojo ponudbo zvišajo, dražba pa je zaključena, ko noben od dražiteljev ni več pripravljen zvišati svoje ponudbe. Pri tej dražbi, za razliko od enokrožne dražbe, imajo dražitelji možnost, da s preučevanjem strategije konkurentov, ugotovijo kakšno tržno vrednost ima predmet dražbe zanje. Tak način dražbe je bil uporabljen pri dodelitvi frekvenc na Portugalskem.

1.4. Sočasna večkrožna dražba (*Simultaneous Multi-Round Ascending Auction (SMRA)*)

SMRA dražba je klasični model dražbe, ko je predmet dražbe več enakovrednih frekvenčnih blokov v enem frekvenčnem pasu in se izvaja po pravilu najvišjega zneska. Nekatere države so ga uporabile tudi za frekvenčne dražbe več pasov.

Poznamo več različic SMRA dražbe, in sicer:

- **Klasična oblika SMRA (Standard auction design)**

Vsek spektralni blok ima svojo ceno in za vsak blok je lahko določen različen minimalni dvig. Dražba se začne z izklicno ceno, ki je lahko tudi enaka nič. V vsakem krogu lahko dražitelji dajo ponudbe za vsak frekvenčni blok, do zaključka posameznega kroga pa dražitelji niso seznanjeni s ponudbami, ki so jih dali njihovi konkurenti. Seveda se dražitelje pri podajanju ponudb lahko omeji z določitvijo spektralnih kap. Po zaključku vsakega kroga izvajalec dražbe (pri nas regulator) ugotovi najvišjo ponudbo za vsak posamezen frekvenčni blok. V kolikor v naslednjih krogih noben od dražiteljev ne da višje ponudbe, je zmagovalec tisti, ki je zadnji dal najvišjo ponudbo za posamezen frekvenčni blok. Dražba je zaključena, ko noben od ponudnikov ni pripravljen več zvišati svoje ponudbe. Ta tip dražbe ne omogoča, da bi dražitelji z najvišjo ponudbo svojo ponudbo umaknili ali jo spremenili, vendar to pravilo zagotavlja, da cena posameznega frekvenčnega bloka narašča in da se dražba na določeni točki zaključi. Ponudnik se sicer iz nekega bloka lahko umakne, a plača vrednost tega bloka, razen v primeru, da drugi ponudnik prelicitira njegovo vrednost. Navedeni model je bil uporabljen v Združenih državah Amerike leta 1994 za 700 MHz pas, v Indiji (3G), Kanadi, Nemčiji (800 MHz, 1800 MHz, 2100 MHz in 2600 MHz) in Španiji (800 MHz, 900 MHz in 2600 MHz);

- **SMRA dražba s preklopom (SMRA with switching)**

Pri temu tipu dražbe lahko dražitelji z najvišjo ponudbo v posameznem krogu svojo ponudbo tudi umaknejo, zato morajo pravila dražbe jasno določiti, katera ponudba šteje za najvišjo, ko pride do umika ponudbe za določen frekvenčni blok. Običajno se za najvišjo ponudbo takrat šteje ponudba, ki je bila dana kot najvišja pred zadnjo najvišjo ponudbo, ki je bila kasneje umaknjena.

Poleg tega morajo pravila dražbe zagotoviti, da dražitelji ne bi zlorabljali možnosti umika in s tem nižali cene posameznim frekvenčnim blokom, in se izogniti nevarnosti, da se dražba nikoli ne zaključi. Ta model je bil uporabljen npr. na Norveškem, Švedskem (800 MHz), Finskem (800 MHz) in Češkem (800/1800/2600 MHz). Na Finskem se dražba vleče že več kot pol leta. Na Češkem so dražbo zaradi nedorečenih pravil ustavili in jo bodo morali ponoviti.

- **SMRA dražba s kombiniranimi ponudbami (SMRA with combinatorial bids)**

Dražitelji lahko dražijo posamezne frekvenčne bloke in kombinacijo dveh, treh ali štiri frekvenčnih blokov. To omogoča ponudnikom, da lahko v posameznem krogu podajo hkrati več ponudb. Na ta način postane ugotavljanje najvišje ponudbe zelo zapleteno, saj je pri tem treba upoštevati vse kombinacije ponudb vseh dražiteljev. Največkrat je treba v ta namen pripraviti posebno programsko opremo. Kombinacija z najvišjo skupno ceno je tista, ki jo morajo dražitelji v naslednjem krogu preseči, če želijo, da bi njihova ponudba zmagala.

V nadaljevanju podajamo prednosti in slabosti SMRA oblike dražbe, in sicer so prednosti naslednje:

- gre za enostavno obliko format dražbe;
- ta oblika dražbe zagotavlja precejšnjo stopnjo transparentnosti; to vrsto dražbe je smisleno uporabiti, če se draži le en frekvenčni pas, ter vprimeru, da na strani operaterjev ni pričakovanj, da bo kmalu na voljo še kakšen drug frekvenčni pas. Draženje frekvenčnih pasov enega za drugim povzroča učinek, da operaterji v vsaki zaporedni dražbi preplačajo spekter in potem nimajo dovolj sredstev za postavitev omrežja. Tudi spekter ni razporejen optimalno, ker ta oblika dražbe omogoča, da ga lahko kupuje na zalogo.

Slabosti SMRA dražbe pa so naslednje

- v zvezi s transparentnostjo, ki jo ta tip dražbe omogoča, se lahko pojavi:
 - taktiziranje dražiteljev oziroma ponudnikov na dražbi;
 - večja verjetnost za nedovoljeno sodelovanje med operaterji, zlasti za primer, če je veliko spektra na voljo in malo povpraševanja;
 - problem prelicitiranja šibkejšega
- ta tip dražbe ne omogoča pravila drugega najvišjega zneska (*Second price rule*), kar lahko povzroči, da:
 - se pojavi problem preplačanja spektra (npr. nek dražitelj namenoma dviguje ceno določenemu delu spektra, ki je zanimiv za konkurenta);
 - se zaradi previsokih cen operaterji odločijo in kupijo manj spektra kot bi ga sicer potrebovali za optimalno delovanje.
 - Dražitelji ne vrednotijo spektra po realni tržni vrednosti, ampak ga skušajo kupiti za čim nižjo ceno
- operaterji pri tem tipu dražbe težje menjajo frekvenčne pasove (kot npr. v Nemčiji: če zamenjaš frekvenčni pas, plačaš za frekvenčni blok s katerega si se umaknil, če nihče ne licitira za tisti blok višje od tvoje ponujene cene, kar lahko pomeni, da plačaš za frekvenčni blok, ki ga ne dobiš);
- problem previsokih cen zaradi izrivanje konkurence (Češka)
- problem zavlačevanja oziroma trajanja dražbe v nedogled (npr. če niso dobro specificirana pravila umika ponudbe in pravila plačila ustreznega zneska za določen blok ; v primeru če gre cena bloka, iz katerega se je dražitelj umaknil, nazaj na izklicno ceno, se lahko dražba zacetka) (Češka, Finska);
- dražitelji ne dobijo zveznega spektra (pri čemer so se npr. temu v Nemčiji izognili tako, da so podobno kot pri CCA tipu dražbie frekvenčne bloke združili v več kategorij blokov s približno enako vrednostjo. Enakovredne frekvenčne bloke so dražili kot abstraktne, frekvenčne bloke z določenimi omejitvami so dražili kot konkretnne. Po koncu dražbe je bila operaterjem dana možnost, da se sami dogovorijo, kako si bodo bloke konkretno razdelili. Ker operaterji dogovora niso dosegli, so podobno kot pri CCA dražbi v drugem krogu določili možne kombinacije blokov ter žrebali kateri operater dobi katero kombinacijo blokov).

1.5. Kombinirana časovna dražba CCA (Combinatorial Clock Auction)

Pri tej vrsti dražbe gre za poenostavljen obliko dražbe s kombiniranimi ponudbami. Primerna je za dražbo več frekvenčnih pasov. Tudi pri tej obliki dražbe frekvenčne bloke združimo v več kategorij blokov s približno enako vrednostjo. Frekvenčni bloki, ki so enakovredni, se dražijo kot abstraktni bloki, frekvenčni bloki z določenimi omejitvami se dražijo kot konkretni bloki. Če ni velikih razlik v kakovosti in v predvideni ceni, je bolje imeti čim več abstraktnih blokov.

Dražba je razdeljena na dve fazi. V prvi se določi kateri dražitelji bo dobili abstraktne frekvenčne bloke v vsaki od kategorij in koliko frekvenčnih blokov, v drugi fazi pa se določi položaj frekvenčnih blokov posameznih dražiteljev znotraj frekvenčnega pasu, ki je predmet dražbe. Prva faza je sestavljena iz dveh delov: časovna faza in zaključni krog. V časovni fazi cene ne postavljajo dražitelji, ampak je cena za posamezno kategorijo frekvenčnih blokov določena vnaprej in se v vsakem krogu povša. Dražitelje se v vsakem krogu sprašuje, koliko frekvenčnih blokov bi želeli kupiti po v tem krogu določeni ceni. Dražitelji lahko podajo več ponudb, tudi za različne kombinacije frekvenčnih blokov. Če dražitelj v nekem krogu zmanjša aktivnost (to pomeni, da stavi na manj blokov kot v prejšnjem krogu), je ne more več povečati. S posebno programsko opremo se izračuna vse možne kombinacije in se tako ugotovi, ali je povpraševanje preseglo razpoložljivi frekvenčni spekter. Dokler je povpraševanje večje od ponudbe se cena za posamezno kategorijo frekvenčnih blokov v novem krogu dražbe viša. Časovna faza dražbe se konča, ko ni presežnega povpraševanja za nobeno od kategorij. V zaključnem krogu lahko vsi dražitelji še enkrat stavijo na katero koli kombinacijo blokov in postavijo cene za bloke po lastni želji, pri tem pa so omejeni s cenovno kapo. To pomeni, da nekdo, ki je do konca stavljal na n blokov, lahko za teh n blokov draži poljubno, za bloke od katerih je odstopil pa le toliko, kolikor je bila vrednost v krogu, kjer je od posameznega bloka odstopil. Ko vsi stavijo v zaključnem krogu, je prva faza končana. Računalnik pregleda vse kombinacije stav v vseh krogih časovne faze in zaključnega kroga, za vsakega dražitelja upošteva le eno stavno ter za zmagovalno kombinacijo določi tisto, za katero bi država zaslužila največ denarja. Vendar dražitelji ne plačajo najvišje cene (toliko, kolikor so dražili), ampak ceno, ki jo je postavil drugo uvrščeni na tisti frekvenčni blok.

Primer izbire zmagovalne kombinacije:

Dražimo 5 blokov			Dražitelj A			Dražitelj B			Dražitelj C		
Število blokov	cena za blok	Skupno	Število blokov	cena za blok	Skupno	Število blokov	cena za blok	Skupno			
	250	1000		150	450		320	1280			
	240	720		120	240		300	900			
	200	400									
Optimalni izkupiček za prodanih 5 blokov je:			Skupno								
	500 + 300	800									

Sledi druga faza dražbe, kjer se iz abstraktne kombinacije pretvorji rezultat v konkretnе frekvenčne bloke. Regulator oziroma izvajalec glede na izid prvega kroga pripravi vse možne zvezne kombinacije blokov in v drugi fazi z enokrožno dražbo dodeli konkretnе frekvence. Če nek dražitelj ne stavi v tem krogu, dobi spekter iz prvega kroga na mestih, ki ostanejo. Cena iz prvega kroga se mu ne poveča. Tisti, ki stavi največ, dobi najbolj zaželenе konkretnе frekvence (vendar samo toliko, kot jih je dobil v prvem krogu). Navadno za ta krog ni posebnega zanimanja, cene se povšajo le v primeru, da je neka kombinacija zaradi nekega razloga boljša od drugih.

Ta tip dražbe so uporabili v Avstriji (2600 MHz in prihajajoči 800/900/1800 MHz dražbi), na Danskem (800 MHz), Irskem (800/900/1800 MHz), Nizozemskem (2600 MHz in 800/900/1800/2100/2600 MHz), v Veliki Britaniji (800/1800/2600 MHz) in Švici (800/900/1800/2100/2600 MHz).

Prednosti CCA tipa dražbe

- omogoča pravilo drugega najvišjega zneska, po katerem da dražba optimalno ceno spektra:
 - dražitelj plača dejansko ceno spektra, toliko kot bi plačal drugo uvrščeni;
 - dražitelji ponudijo tolikšno ceno za spekter, kolikor mislijo, da je dejansko vreden, ker vedo, da ne bo potrebno plačati maksimalne ponujene vrednosti;
- oteženo je taktiziranje, nedovoljeno sodelovanje med operaterji, prelicitiranje šibkejšega
- enostavnejši je preklop med frekvenčnimi pasovi;
- dražba kot rezultat da zvezni spekter;
Izkupiček za državo je realen (pri SMRA dražbi so lahko, ali ekstremno visoki zneski (Nemčija - dražba UMTS spektra), Češka (prekinjena dražba), ali pa gre spekter skoraj po izklicih cenah (Španija, Portugalska, ker je bilo premalo povpraševanja - 2-3 operaterji))

Slabosti CCA tipa dražbe

- CCA tip dražbe je težja za regulatorje oziroma za izvajalca dražbe, , a je enostavna za dražitelje
- poleg tega je potrebno več časa, da se dražitelji naučijo pravil te dražbe. V primeru, ko dražitelji napačno razumejo pravila dražbe in posledično nenavadno taktizirajo, ta tip dražbe lahko privede do velikih razlik v cenah frekvenčnih blokov (Švica);
- v primeru, ko so spektralne kape preširoke, imajo lahko finančno šibkejši dražitelji problem v zvezi s financiranjem.